

Žarki naj vroči
srce otalijo,
vero in upanje
v njem oživijo.

(*Kmečki glas* št. 20, 19. maja 1971)

STARIVRH

Stari vrh v dolino gleda
na vasici pod seboj,
svetlo plešo si pogladi
in modruje sam s seboj.

V starih časih je prebival
v mojih goščah divji mož,
gostač in bajtar pa koparil,
da dobil je kakšen groš.

Dobra, pridna divja žena
pa v Mladem vrhu je bila,
na njive rovtarske hodila
je moko služiti za oba.

Ko zgrne mrak se nad vasjo,
zamesi divji mož testo,
in ko potihne spodaj vas,
zasliši grebljice se glas.

Oglarji pa še ne zaspijo,
pri kopah svojih še bedijo;
ko grebljica se oglasi,
po svežem kruhu zadiši.

Oglarjem širi vonj nosnice,
za hip se razjasni jim lice,
mogoče pa kaj kruha bo
za njihovo družinico.

A divjak ga bo požrl sam...
Naj se pobere kam drugam,
saj videl ga še nihče ni,
slišali pa daleč vsi!

(*Utrinki s Starega Vrha.*

Krajevna skupnost Javorje, maja 1995)

URŠKA IN ANŽEK

Marjanca je zlagala kruh v pehare. V peči so pravkar pogorela drva, zato je razgrebla žerjavico. Skozi priprta vrata je pokukala okovana konica dežnika.

»Puf!« so se naenkrat odprla vrata in nad prestrašeno Marjanco se je odprl dežnik. Zatem se je oglasil nadvse prisrčen smeh brezžobe Gabrove Urške: »Pa sem